

Zůstaň součástí ZČU: Absolventka FEL si splnila sen žít v Paříži a pracovat v jaderné energetice

10.7.2025 - Kateřina Dobrovolná | Západočeská univerzita v Plzni

Co konkrétně v EDF (Électricité de France) děláte? Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Pracuji na projektu jaderné elektrárny EPR2, kdy asistuji architektům a technikům při definování technických požadavků na systémy jaderného bloku a při přípravě jejich ověřování v různých fázích životního cyklu jaderného projektu. Ověřuji, zda definované technické požadavky splňují pravidla systému řízení kvality, která se na ně vztahují. Zhruba 50 % práce můžu vykonávat z domova a zbytek dní docházím do kanceláří v Paříži, případně dojíždím do Lyonu za kolegy, kteří pracují na projektu jaderného bloku.

Kdy a proč jste se rozhodla pro Francii a konkrétně tuto firmu? Co vás k tomu vedlo?

V roce 2011 jsem po absolvování magisterského studia na Fakultě elektrotechnické ZČU získala stipendium francouzské vlády a začala jsem studovat mezinárodní magisterský program na INSTN (Institute National des Sciences et Techniques Nucléaires) v Saclay, obor týkající se vyřazování jaderných zařízení z provozu a nakládání s radioaktivními odpady. Už během studia jsme měli mnoho předmětů, které vedli odborníci z praxe. Mohla jsem si tedy udělat přehled o poli působnosti EDF. Práce v tomto podniku může být velmi rozmanitá a umožňuje podílet se na všech fázích životního cyklu jaderné elektrárny, a to od plánů přes stavbu až po provoz a její následné vyřazení z provozu. Zaujalo mě to, zkusila jsem štěstí a EDF mě přijalo na jeden ze svých mezinárodních projektů.

Jak složité bylo prosadit se jako inženýrka ze zahraničí v tak velké energetické společnosti? Musela jste překonávat jazykovou nebo kulturní bariéru?

Ze začátku bylo nutné zapracovat na francouzštině. Už při studiu na vysoké škole jsem se učila francouzsky, ale je pravda, že ta konverzace pak neprobíhala tak, jak jsme se učili ve škole (*smích*). Prostředí v EDF ve Francii je multikulturní, takže lidé mluví plynne anglicky, ale často i velice dobře francouzsky, i když nejsou rodilými mluvčími. Stává se, že konverzace začne v angličtině a skončí ve francouzštině, jelikož si tam takto všichni rozumí.

Vnímáte rozdíl v tom, jak se k inženýrské profesi – a třeba i k ženám v technických oborech – přistupuje ve Francii a v Česku?

Obecně poptávka po lidech s technickým vzděláním je velká, takže tito absolventi mají podle mě záruku dobrého finančního ohodnocení a profesní stability i v budoucnu. Na inženýrských pozicích jsou ve Francii ženy zastoupeny zhruba z 20-30 %, záleží na specializaci. Co je rozdílné, je například to, že ženy ve Francii nezůstávají na rodičovských dovolených a po zde standardních 10 týdnech po porodu se navracejí do zaměstnání. Je to docela náročné, spánkový deficit je velký – mluvím z vlastní zkušenosti, jelikož jsem aktivně pracující maminka dvou malých chlapců – ale na druhou stranu to umožňuje ženám rozvíjet kariéru stejným způsobem jako mužům. V porovnání s ČR je tady více žen ve vedoucích pozicích, což je zřejmě zapříčiněno právě i tím, že zde není diskriminace kvůli délce rodičovské dovolené a také tu není diskontinuita v kariéře.

To je těžké říct, ale myslím si, že výhodou je návaznost bakalářských a magisterských studijních

programů, kdy mají studující ucelený a komplexní přehled o studované problematice. Řada mých kolegů měla studium rozkouskované mezi několika univerzit, jejich studijní program byl složený z několika jiných dílčích programů a tak podobně, což mi nepřijde šťastné.

Vidíte se v energetice i za pět nebo deset let?

Určitě. Moje kroky vždycky směřovaly k jádru. V této oblasti se v budoucnu vidím už jen proto, že pracuji v jedné z nejvýznamnějších evropských energetických společností, aktuálně provozující ve Francii celkem 58 jaderných reaktorů. Podílím se na projektu a realizaci nového jaderného reaktoru EPR2, jehož stavba je planována hned v několika francouzských lokalitách a je klíčová pro zvýšení podílu energie vyrobené z jaderných zdrojů a snížení emisí skleníkových plynů ve Francii. Splnila jsem si svůj sen žít v Paříži a po několika letech strávených v hlavním městě se stěhuji na alabastrové pobřeží malebné Normandie, kde se budu od září jako inženýr jaderné bezpečnosti a kvality podílet právě na přípravě největší evropské stavby jaderné elektrárny Penly 3 a 4 typu EPR2. Navíc jsem se i oficiálně zavázala, že zůstanu na této pracovní pozici dalších pět let. Takže ano, vidím se v jaderné energetice i v budoucnu.

Jak vám zpětně pomohlo studium na Fakultě elektrotechnické ZČU? Byla nějaká konkrétní oblast, předmět nebo vyučující, kteří vás zásadně ovlivnili?

Kvalita výuky na FEL, zaměření výuky na to, abychom danou problematiku pochopili, přemýšleli nad ní, používali selský rozum, dovedli si udělat inženýrský úsudek a tak dále. To si myslím, že je to hlavní. Nemá cenu se něco biflovat nazpaměť, protože to člověk zapomene, ale je důležité naučit se přemýšlet. Musím zmínit doktorku Janu Jiříčkovou, která mě na FEL nasměrovala k jaderné energetice i k mezinárodnímu programu, kterého jsem se účastnila. Dále zmíním docenta Zbyňka Martínka, který nám tehdy umožnil letní 14denní praxi v jaderné elektrárně Dukovany a ve vodních elektrárnách, na což velice ráda vzpomínám.

Co byste doporučila studentům a studentkám elektrotechniky, kteří by chtěli pracovat v mezinárodní firmě – třeba i mimo Česko?

Doporučila bych jim pochopit vyučovanou problematiku a principy, aby je poté mohli aplikovat v praxi, utvořit si nadhled a vidět věci v souvislostech, třeba i s dalšími vědními disciplínami, jako je ekonomie nebo ekologie. Dále bych jim doporučila učit se jazyky i nad rámec povinné výuky, a dále seznámit se s technikami, které se týkají projektového řízení, protože se jim to jednou může hodit.

Uvedte jedním slovem největší přínos Fakulty elektrotechnické pro vaši současnou kariéru.

Kvalita výuky, kam patří určitě i přístup pedagogů.

Na co z let strávených na ZČU nejraději vzpomínáte?

Na bezstarostná studentská léta jako taková a atmosféru v kampusu. Ráda bych se ZČU zůstala v kontaktu i nadále. Umím si představit spolupráci ve formě možnosti různých stáží a jejich zprostředkování studentům v EDF, případně tematického online webináře či návštěvy studujících na stavbě EPR2 v Penly.

Patříte také k našim absolventům? Přihlaste se do Klubu absolventů ZČU a zůstaňte součástí svojí univerzity.

<https://info.zcu.cz/Zustan-soucasti-ZCU--Absolventka-FEL-si-splnila-sen-zit-v-Parizi-a-pracovat-v-jaderné-energetice/clanek.jsp?id=8341>